

Petr seděl venku v nádvoří. Tu k němu přistoupila jedna služka a řekla: "I ty jsi byl s tím Galilejským Ježíšem!" A on přede všemi zapřel: "Nevím, co mluvíš." Vyšel k bráně, ale uviděla ho jiná a řekla těm, kdo tam byli: "Tenhle byl s tím Nazaretským Ježíšem." On znovu zapřel s přísahou: "Neznám toho člověka." Ale zakrátko přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: "Jistě i ty jsi jeden z nich, vždyť i tvé nářečí tě prozrazuje!" Tu se začal zaklínat a zapřisahat: "Neznám toho člověka." V tom zakokrhál kohout; tu se Petr rozpomněl na slova, která mu Ježíš řekl: 'Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.' Vyšel ven a hořce se rozplakal.

1. Papír - „velký Petr“

Na začátku této noci si Petr připadal statečný a silný. Ježíš mluvil o tom, že přijdou nepřátelé – zatknou ho – budou ho bít – a vydají, aby byl ukřižován. Varoval učedníky – bude to pro vás hrozně těžké! Ale Petr si v duchu myslel – kecáš Ježíši! Vždyť jsi Boží Syn! A Bůh tě určitě nenechá napospas nepřátelům! Měl Ježíše rád – a nahlas řekl: I kdyby tě všichni opustili – já ti zůstanu věrný – a budu tě bránit!

ODKRÝT DALŠÍ VRSTVU „...“

2. Menší Petr

Jenže potom nepřátelé skutečně přišli – a v Getsemanské zahradě se vrhli na Ježíše. Petr vytáhl meč, že ho bude bránit – ale Ježíš mu řekl: *Ted' není chvíle abys bojoval! Kdo mečem zachází, mečem schází!* Petra to docela zklamalo. Myslel, že se bude bít – a pak přilétnou nějakí andělští supermani z nebe... a všechno se zázračně vyřeší. Jenže se nic nevyřešilo. Ježíše spoutali a odvedli k veleknězi. Co udělá Petr?

3. Petr uprostřed osočení

Petr se zpozvdálí nenápadně šoural za Ježíšem. Vlastně ho následoval i k nepřátelům. Pořád tajně doufal, že to přece musí nějak dobře dopadnout... Proplétal se mezi lidmi na nádvoří velekněžského paláce - jenže si ho všimla nějaká služka – a pustila se do něj: „Ty patříš k tomu zatčenému Ježíši!“

Petr se polekal. Odhodlání bylo rázem pryč. Aby ho tak zatkli taky! A tak natvrdo zalhal: „Nevím, o čem mluvíš.“ A nenápadně se vydal k bráně, aby odešel. Jenže to už to o něm začla nahlas vykřikovat další služebná: „Koukejte na něj! Ten patří k tomu zatčenému Ježíši!“ A Petr začal přísahat: Jakože je Bůh nade mnou, neznám ho! A když se do něj pustili i ostatní lidé okolo – začal křičet: „Nikdy jsem ho neviděl! Nepatřím k němu, neznám ho!“

ODKRÝT DALŠÍ VRSTVU „...“

V tu chvíli se ozval kohout. Začalo svítat. Noc byla u konce – ale pro Petra skutečná noc právě nastala: Došlo mu, co udělal: Zapřel svého Mistra, Ježíše, kterého měl tak rád! Utekl ven do tmy, tam se ukryl – a plakal.

Zůstane to tak napořád? „...“

4. Jitro třetího dne

Úsvit prvního dne před sobotou – *kuro-pění* – bylo chvílí, kdy Petr zklamal. Možná nejvíc sebe. Ale taky se zklamal v Ježíši – a možná i v Bohu. Vždyť pořád čekal že přijdou andělé z Božího Království – a Ježíše zachrání!

ODKRÝT DALŠÍ VRSTVU „...“

Ale andělé přišli – až za kuropění prvního dne po sobotě. Třetího dne. Vyřídili – nemusíte se bát! Ježíš není mrtvý – žije! Byl vzkříšen! Bůh se ho zastal! A jedním dechem dodali: vyříd'te to i Petrovi! Tohle velikonoční světlo prozáří i temnotu jeho zapření a pláče! Ježíš s ním počítá.

Píseň Sv 25 Byl jsi tam?

Pro dospělé: (Mt 26,63b)

"Zaklínám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty Kristus Syn Boží?!"

Tahle slova, milí přátelé – zazněla ještě ve chvíli, kdy Petr schován na nádvoří sledoval Ježíšův proces. Sledoval je určitě s velkým napětím – protože teď má i on dostat odpověď na otázku, jakým je Ježíš – Mesiášem. A my s ním.

Jsi Kristus - Pomazaný? Syn Boží?

Ta veleknězova otázka vyslovuje nejprve hluboké náboženské pobouření: Copak by se Pomazanému – Mesiáši - zástupci Hospodinovy věci mezi národy - mohlo stát, že by to s ním takhle dopadlo? Že by se ho nikdo nezastal, na nebi ani na zemi? Co je to za náboženství, kde představitel Boha živého dostává takhle na frak? Co je to za "syna Božího" - když nemá andělskou ochranu? Když před ním neklekají uctivě davy ani náboženští hodnostáři? Co jsi to za Mesiáše, za "syna Božího"?

Ale oni se tak ptají všichni, kdo mají rádi boha jako vítěze, svrchovaného ředitele lidských osudů, šéfa světa, který pokyne - a stane se. Co je to za syna Božího - když ho jeden z učedníků zradí - ostatní se rozprchnou jak stádo bez pastýře - a další za chvíli zapře? Dá se někomu takovému věřit - jako Synu Boha živého? Jako "zplnomocněnci" nebes?

O tohle na tom soudu jde. O nic menšího, než o otázku - jakého Boha Ježíš reprezentuje?

Sám Petr už to vyznal.

Když se v poločase evangelia Ježíš ptal: "Za koho mne pokládáte?" - odpověděl tehdy Petr (podobně jako my při křtu nebo před Večeří Páně): *Věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.* Ale teprve teď, ve chvíli Ježíšova zatčení, soudu a utrpení, se sám Petr dozvídá, v jakého Mesiáše uvěřil. A my s ním.

Ano - Ježíš přichází s blízkostí živého Boha - utěšuje plačící - obdařuje spravedlností - zastává se odkopnutých a ponížených... - ale zároveň - jakoby se z tohoto světa nechal vytlačit - náboženskými a jinými potentáty, majiteli pravdy - figurami důležitými, že se málem nevejdou na obrazovku.

Jsi Kristus - Pomazaný? Syn Boží? Kde k tomu bereš oprávnění?

Je to podle Písem, odpovídá opakovaně Ježíš.

Ta svatá písma, jimž se Ježíš odmalička učil naslouchat, vyprávějí přece příběhy o ponížení svědků pravdy

- o těch, jimž zavírali násilím ústa - a kteří se pro pravdu Hospodinovu dočkali leda ponížení - nespravedlivého osočení... Na tuhle nit vyprávění svatých písem Ježíš navazuje. A když přijde čas - a Ježíš ví, že přišel - ručí za pravdu, kterou z těch písem zaslechl. Ručí za cestu, kterou ta Písma ukázala.

Jak se Ježíš té pravdy zastává? Nebrání se a mlčí. Jeho bezbranné mlčení jako by podtrhávalo slova, kterými vyučoval při svém zatýkání: "Kdo mečem zachází, mečem schází." Boží Království už z principu nejde prosazovat násilím. Ale nejde ho dokonce ani mečem OBHAJOVAT. Jediná obhajoba, která se počítá, je nasadit vlastní kůži.

Ježíš se při tom incenovaném procesu nehájí. Mlčí. O to víc může zaznít: Všichni, co jsou na tom podobně jako teď on - kdo prohrávají zápas o spravedlnost – jsou pomlouváni a křivě osočováni v médiích či na soudu z úst těch, kdo předem rozhodli, jak má znít rozsudek – všichni takoví přece svým ponížením a utrpením nesou do tohoto světa cosi Božího - cosi ze zápasů svědků Ježíšových Písem - cosi z lidskosti toho Boha, jemuž Ježíš říká Otče.

Obžalovaný vstaňte! - zaznívá obvykle na závěr soudu. Ale tady ten obžalovaný už přece stojí? Kdo to ale teď – ve finále – povstal? Vstává jeho soudce. To velekněz porušil nehybnost soudcovské autority – stoupá si k němu - a uvolňuje tak soudcovskou stolicí. Usedne na ni někdo jiný?

"Zaklínám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty Kristus Syn Boží?!" A Ježíš - ač ponížený - se ujímá své pravomoci. Všechno prohrál a ještě prohraje. Předvádějí mu, jak se tenhle svět - a církev v něm - umějí chovat křivácky, nadutě. Válčují ho ti, co se cítí jisti v kramflecích a jdou za svým přes mrtvolu - teď i přes tu jeho.

A právě v téhle chvíli - jako ten, jehož odsoudili k smrti - přihlašuje se k roli Syna - jemuž Bůh živý ve finále svěří i pravomoc soudce: *Uzříte syna člověka... sedícího - ne na tomhle pozemském trůně - ale na*

oblaku - po pravici Boha Otce všemohoucího... Uzříte Syna - jak přichází jako Soudce. Jako Boží rozhodčí o lidských životech. Jako rozhodčí o tom, kdo má před Bohem šanci a kdo ne...

Své soudce tou odpovědí urazil. Obrátil proti sobě hněv přítomných. Srotily se proti němu předsudky i zbožné konvence: Slyšeli jste rouhání! Hoden jest smrti!

My tu odpověď odsuzovaného Ježíše smíme poslouchat jako rozsudek - nad námi samotnými:

- pohleďte – soudce živých i mrtvých. Ten, který rozhoduje o tom, kdo má šanci a kdo ne. Tím soudcem je ten, který na sebe vzal tíhu lidské zbabělosti, zrady, nevěry, nespravedlnosti a pýchy. Nepřišel, aby odsoudil - ale zachránil mnohé. Amen.

Pozn. kázání je zkrácenou verzí, [kompletní kázání na Mt 26,63 najdete zde](#)

Pozdrav + 327,1

Vstup: V tobě, Hospodine, mám své útočiště, nechť nejsem nikdy ponížen. Bože můj, osvobod' mne z ruky bezbožníka, z pěsti převráceného a utlačovatele. Neboť ty jsi mé očekávání, Panovníče Hospodine, má naděje od mé mladosti. Na tebe spoléhám, tobě patří chvála má navždy. Amen (Ž 71,1.4-6)

Píseň 642

Modlitba

Náš Pane, tobě teď děkujeme za tvou zachraňující věrnost. Hledáš nás, nenecháváš nás v zajetí strachu, nevěry ani selhání. Kolikrát nás ubíjí, když v tomhle světě vítězí násilníci, korupce, zájmy těch, kdo mají moc. Tvé slovo nám připadá na to vše slabé. Ale ty nás soustředíš na své evangelium, na příběh tvých věrných svědků, Mojžíše, proroků, na příběh tvého mesiáše Ježíše. Tady poznáváme, jak se do světa dostává tvoje spravedlnost, síla tvé obnovy. Tady slyšíme, proč má cenu být tobě věrný, i když to přináší pohrdavé úsměšky. Prosíme o tvého Ducha, aby nám otevřel závažnost a jedinečnost Ježíšova příběhu. Abychom v jeho cestě, slovech a postojích zahlédli tvou zvláštní blízkost, tvou předivnou moc – i pro nás. Amen

Píseň s dětmi: Už přijíždí vlak Boží (Sv 355)

Truhla – co v ní je? „...“ kohout?

Jak dělá kohout? „...“

Víte, v jaký čas? – v čas *KURO-PĚNÍ*- Kur – kohout – pje. Ale tenhle kohout pje: „Ztratil se tu někde Petr – honem ho najděte... – ztratil se tu někde Petr – honem ho najděte... Je v tom nejtmačejším koutě!“
Děti hledají Petra... Když ho najdou: O tom, proč se Petr ztratil, teď uslyšíme z evangelia podle Matouše

1. čtení Matouš 26,69-75 (Jana)

Pro děti: Jak se Petr ztratil

Píseň Sv 25 Byl jsi tam?

kázání (Mt 26,63b)

Píseň 309,1-5

Ohlášení

Přímluvy

Náš Pane, obracíme se k tobě s důvěrou, že tvoji vůli nalézáme ztělesněnou v příběhu Ježíše, který zůstal tvým věrným svědkem i uprostřed utrpení a nespravedlnosti. Prosíme:

- staň se tvá vůle všude, kde si lidé chtějí vládnout sami - kde vládne lhostejný klid - kde nikoho nezajímá nouze druhých.

- staň se tvá vůle tam, kde vládne nouze, hlad, žízeň - kde lidé musejí utíkat před zvůli a násilím

- staň se tvá vůle - kde je o strach mluvit pravdu, kde vládne strach, obavy, bezpráví násilí a lež

- staň se tvá vůle - i tam, kde lidé víc věří své beznaději než tobě

- staň se tvá vůle - kde o tobě nikdo nechce vědět - kde vládnou peníze a bohatství, touha po moci

- staň se tvá vůle i tam, kde lidé zapoměli na to, co znamená být člověkem, kde vraždí, zotročují jedni druhé

- staň se tvá vůle i tam, kde lidské životy ovládla nemoc, bolest - kde nám není nic platná ani naše vůle pomoci.

Lidi a problémy, osobně nám ležící na srdci, předkládáme teď v tiché modlitbě: "..."

Pane smiluj se, pro JKa, ktý s tebou a DS kraluje na věky. AMEN

Poslání Mt 5,39-40

Požehnání (Mt 28,20b)

Vzkříšený Pán praví: Hle, já jsem s vámi, po všechny dny až do skonání tohoto věku! Amen

Píseň 326,5